

hvor det maaske snarere kunde gøre Fortræd, bør man lade Moderen selv sørge for sit Barn og ikke blande sig i den Sag. Der er den store Forskel paa det foreliggende Lovforslag og Kommissionsforslaget, at dette ikke gaar saa vidt, at det tager alle Børn, som er fødte udenfor Ægteskabet, med, medens det paa et andet Punkt gaar videre, idet det medtager de Børn, der nyder Understøttelse efter Enkeloven.

I § 4 — til Dels ogsaa i § 5 — findes Bestemmelser om, hvem der udøver Tilsynet. Det er Kommunalbestyrelsen, der har Tilsynsmyndigheden, men i Byer med mindst 10 000 Indbyggere overgaar den til Sundhedskommissionen, og den kan efter Aftale mellem Kommunalbestyrelsen og Værgeraadet med Justitsministerens Samtykke henlægges til Værgeraadet. Her findes den største Uoverensstemmelse med Kommissionsforslaget, idet dette har samlet Tilsynet med Børn og Værgeraadsforsorg under samme Myndighed, Værgeraad og Overværgeraad; hertil føjer Kommissionsforslaget den Bestemmelse, at Tilsynet i Undtagelsestilfælde kan gaa over til Kommunalbestyrelsen. Jeg forstaar godt de Tanker, som har ført til dette Forslag. Man har villet samle det hele under eet, og der er meget, der taler herfor. Børnetilsynets og Værgeraadsforsorgens Arbejdsmarker ligger Side om Side, ja, ikke blot det, de griber paa mange Punkter ind i hinanden, saaledes at der maaske til Tider kan rejses det Spørgsmaal: Hvem af os er det, der skal tage sig af det Barn? Der kan ogsaa være Tale om, at et Barn, som er under Børnetilsynet, gaar over under Værgeraadet. Det bliver derfor nødvendigt, at der finder et Samarbejde Sted, og et saadant er ogsaa forudsat i Lovforslagets § 17, hvor der tales om, at hvor Bidrag, der udbetales til et Barn, ikke anvendes paa rette Maade, men Moderen maaske anvender det til sig selv, saa at Barnet ikke faar godt deraf, skal der tildeles et saadant Barn en Tilsynsværgelse efter Værgeraadslovens Forskrifter. Dette er sikkert den ene Betragtning, der har ført til, at Kommissionsforslaget samler de to Virksomheder under een Myndighed. Den anden er den, at man har ment derved at give Værgeraadet et mere tiltalende Præg. Værgeraadet er jo ikke alle Vegne vel set. Det skulde jo — det ligger i Navnet — værges Barnet, saaledes at det ikke kom ud paa de daarlige Veje, men Værgeraadet har ved Siden deraf en vis Politimyndighed, straffende Myndighed, og

dette gør, at Forældrene og Hjemmene ikke altid ser med saa stor Glæde paa Værgeraadet, og at de Børn, der kommer ind under det, i nogen Grad faar Præg af, at de har været om ikke just paa de gale Veje, saa dog ganske nær ved at komme ind paa dem. Man har altsaa villet søge at give Værgeraadet et mere tiltalende Præg og faa dette, at det ogsaa skulde være forebyggende, i Forgrunden, og det har man ment at kunne opnaa ved at stille alle disse Børn ind under det. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en meget gal Vej at gaa. Jeg indrømmer fuldt ud, at Værgeraadet skal udføre et forebyggende Arbejde. Jeg har selv gennem alle de Aar, der har været Værgeraad, staaet som Medlem af et saadant, og skønt der i en Landkommune ikke forekommer saa mange Tilfælde, har vi dog nogle, og det er min Erfaring, at der, hvor vi kunde optræde advarende overfor et Hjem, der, hvor vi kunde sige til Hjemmet: Pas paa jer Dreng eller Pige, ellers gaar det galt! der udrettede vi mest. Var det først gaet galt, saa var det vanskeligt at udrette noget; det eneste, man egentlig kunde, var vel at forebygge, at de andre Børn blev smittet. Altsaa, dette at værne Barnet, inden det kommer ud paa gale Veje, har stor Betydning. Men at give Værgeraadet et saadant mildere Skær og faa det til at være mere forebyggende, naar man ikke ved at stille alle Børn ind under det, og det naar man heller ikke ved at lade Værgeraadsmedlemmerne vælge ved direkte Valg — dette sidste skal jeg ikke komme ind paa her, for det berøres ikke af det foreliggende Lovforslag. Nej, at faa givet Værgeraadet et saadant mildere Skær og faa det gjort til en mere forebyggende Myndighed tror jeg kun naas ved, at hvert enkelt Værgeraad optager et forebyggende Arbejde. Jo mere Værgeraadene kan optage dette Arbejde i Tidens Løb, desto mere vil de faa Præg af det, og et desto bedre Forhold vil der blive mellem dem og Hjemmene. Her synes jeg, at det foreliggende Lovforslag har truffet netop det rigtige, dette, at Tilsynet med Børnene henlægges i Almindelighed under Kommunalbestyrelsen, men der er aabnet en Dør for den kommende Udvikling. Kan det med Tiden blive saaledes, at Værgeraadene uden Skade for Børnene og for Plejehjemmene kan overtage det hele, ja, saa har jeg ikke noget imod denne Udvikling, men saaledes som det ligger for Tiden, tror jeg, der vil ske stor Skade, hvis vi kommer med et Lovbud og siger: Nu